

FNL I NORGE 1-72

MEDLEMSBLAD FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

"SOLIDARITET NORGE — VIETNAM"
1/2 MILLION TIL FNL!

LEDER: HELE FRONTEN RUSTER SEG TIL VÅRENS AKSJONER GJENNOM STUDIER.

Det studieopplegget som dere får i dette nummeret av FNL i Norge vil danne utgangspunktet for arbeidet i gruppene i vår. Derfor må alle aktivistene og gruppene studere det. Det vi gjør i studieopplegget er å ta utgangspunkt i virkeligheten. Vi tar for oss situasjonen i Indo-Kina, i USA, i resten av verden og i Norge. Det er ved å studere virkeligheten vi finner hva vi må gjøre, vi kan ikke gripe ideer ut av løse lufta. Når vi finner hvordan situasjonen

i realiteten er så kan vi finne hvordan våre handlinger kan forandre virkeligheten, bidra til at vårt arbeide betyr en reell støtte til Indo-Kinas folk. For et år siden tok Solkom denne analysemetoden i bruk for første gang. Det betydde at vi på landsmøtet i 1971 og for høsten 1971 kunne streke opp en konkret politikk for solidaritetsarbeid et. Dette betyr at når vi planlegger en aksjon for å samle inn $\frac{1}{2}$

million kroner i 1972, så gjør vi det for det vi mener at en slik aksjon kan gjennomføres, og at den vil bety ei reell støtte til Indo-Kinas folk nå. Vi oppfordrer gruppene til å bruke denne analysemetoden på hjemstedet sitt, undersøke den virkeligheten de skal arbeide i, slik at de kan legge planer som vil gi et vellykka solidaritetsarbeid for gruppa. Studiene i Solkom har lært oss en svært viktig ting: IMPERIALISME BETYR KRIG. Dette er årsaken til krigen i Indo-Kina, i Midt-Østen, i de Portugisiske koloniene dette var årsaken til to verdenskriger. Dette gjør at solidaritetsarbeidet ikke vil opphøre når USA blir kastet ut av Indo-Kina. Så lenge imperialistene herjer på vår klode vil det være nødvendig for folk å reise seg til frigjøringskamper, hvor de trenger all den støtte de kan få. Derfor vil vi i løpet av våren ta opp og studere Solkoms langsiktige målsetting, vår strategi. Første del av disse studiene kommer i dette nr. av FNL i Norge. LYKKE TIL MED STUDIENE.

REGLER FOR INNSAMLINGER.

Når vi samler inn penger til Frigjøringsfondet og når vi nå skal sette igang en større innsamling, er det veldig viktig at folk har tillit til innsamlinga. Vi må huske på at slurv fra vår side i en slik sak lett kan bli brukt mot oss fra våre fiender. Spesielt blir dette viktig når vi skal samle inn i større skala. Vi må være forberedt på at USA-imperialismen lakeier vil forsøke å sverte oss om de får en liten sjanse.

DERFOR noen regler som må følges:

Börseinsamling:

Merk börsene tydelig slik at alle kan se hva pengene går til.

Forsegl börsen. (Bor hull og bruk ståltråd og forseglingsstoff som kan fås hos bokhandleren)

En i gruppa må ha ansvaret for innsamlinga.

For hver aksjon skal 2 mann sammen telle opp og med en gang sende inn pengene. (frigjøringsfondet har postgiro 20 50 32).

Merk tallongen når pengene er innsamlet og hvor.

Listeinsamling:

Listene må være sentrale.

Folk må skrive på navn og adresse.

Beløpet må også sendes inn så raskt som mulig.

SÖRG FOR TILLIT.

TIDSPLAN FOR VÅREN

10/1	FNL i Norge nr.1
1/2	For Vietnam nr. 1
19-20/2	Distriktskonferanser med oppsummering av studiene.
21/2- 6/3	Reiser til grupper og kontakter som ikke var på Distriktskonferansene.
3-4/3	Nordisk Konferanse.
10/3	Lansering av "Solidaritets Norge - Vietnam" aksjoner
15/3	FNL i Norge nr.2 med stoff om Vietnamuka og del II av strategistudiene.
20/3	For Vietnam nr.2/72.
25-26/3	Landsstyremöte
10-16/4	Vietnamuka
29/4-15/5	Styrekonferanser. Oppsummering av Vietnamuka Del III av strategistudier og mobilisering til Landsmöte.
20/5	FNL i Norge nr.3, siste nr. før landsmøtet.
17-19/6	Landsmöte med <u>200</u> til stede.

ALLE DELTAR PÅ «DK» 19-20 FEBR!

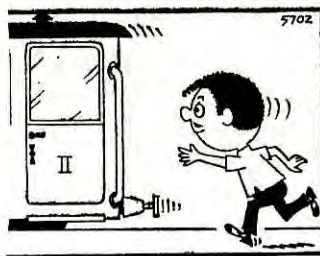
Solidaritetskomiteen avholder for annen gang landsomfattende distriktskonferanser (DK) helgen 19-20 februar. Distriktsutvalget foreslår følgende møtesteder:

- Fredrikstad eller Moss for Distrikt 1
- Oslo for Distrikt 2
- Hamar for Distrikt 3
- Horten for Distrikt 4
- Arendal for Distrikt 5A (Agderfylkene)
- Stavanger eller Haugesund for Distrikt 5B (Rogaland)
- Bergen for Distrikt 6A
- Ålesund for Distrikt 6B (Møre og Romsdal)
- Trondheim for Distrikt 7
- Mosjøen eller Mo for Distrikt 8
- Tromsø for Distrikt 9

Alle grupper, enkeltkontakter og kontaktgrupper må sørge for å bli representert.

Erfaringene fra forrige DK viser at de har en enorm betydning for videreutvikling av arbeidet - i den enkelte gruppe og for den enkelte kontakt, i distriktet og for fronten som helhet. Dette skyldes først og fremst den entusiasmen og inspirasjonen som skapes når mange FNL-aktivister fra forskjellige steder kommer sammen og diskuterer politikk, utveksler erfaringer og sammen på demokratisk vis legger opp den konkrete utformingen av Solkoms politikk. Enkeltstående kontakter og nye grupper lærer av de eldre gruppenes erfaringer, positive og negative. Feil som er gjort kan bli korrigert etter grundige diskusjoner, og gruppene kan komme sammen om å planlegge aksjoner og koordinere virksomheten. Man kan f. eks. sammen med den Distriktsansvarlige samarbeide om framstøt på steder der det ikke finnes FNL-aktivister fra før eller gå sammen om et felles arrangement. Et par eksempler fra DK og V-uka i høst for å belyse disse sakene.

Sandefjord var bare en 4-5 aktivister, og de hadde ikke planlagt noe spesielt arrangement i V-uka før på DK. På konferansen

PÅ VEI TIL «DK»:

kom de fram til at dette var galt, at det sikkert var mulig å gjøre noe skikkelig ut av V-uka med bare 4-5 mann. Da de kom hjem etter DK, satte de seg ned og la opp til arbeid med aksjonsenhet. Dette resulterte i et åpent møte. Uten DK hadde ikke dette vært mulig. For distrikt 3 ble det holdt felles demonstrasjon på Lillehammer. Takket være samarbeidet mellom gruppene ble arrangementene holdt på forskjellige dager slik at f. eks. Gjøvik kunne sende 20 mann til demonstrasjonen på Lillehammer.

Gruppene kan gjennom DK oppnå den kontakten som er nødvendig for å hjelpe hverandre med mer praktiske ting, la oss si trykking av lokale løpesedler. DK-ene bidrar alt i alt til å sveise hele fronten sammen til en enhetlig organisasjon. De bidrar utvilsomt til å styrke Solkoms sentrale organer og deres kunnskap om situasjonen ute i distriktene, noe som er nødvendig for at vi i Oslo skal kunne være i stand til å kjøre ut en politikk til gruppene som er mulig å gjennomføre. I praksis har DK-ene ført til opprettelse av nye grupper og organisatorisk styrking av de gamle.

Men hvorfor må du delta på vinterens DK? Solkom har satt seg et offensivt mål for arbeidet i 1972. Vi skal samle inn 500 000 kr. til PRR. Dette vil faktisk være det første skikkelig skrittet vi tar for å la den store Vietnamopinionen i Norge få et organisatorisk uttrykk. I denne sammenheng er det

viktig at hvert eneste medlem og alle kontaktene i Solkom har helt klart for seg vårens politiske linje, taktikk og strategi for arbeidet og at samtlige står enhetlig på den linja som blir ført ut både fra sentralt og lokalt hold. Denne enheten skal DK-ene, ved siden av studiene i hver eneste gruppe, bidra til å oppnå.

Når gruppene får dette FNL i Norge er det litt under 5 uker igjen til DK. Alle gruppene må straks sette i gang studiene og bli ferdige med det de skal i følge opplegget til DK. Det viste seg i høst at de DK-ene der folkene som møtte hadde gjennomgått

HVORFOR VAR DU IKKE FORTALT MEG OM DISTRIKTSKONFERANSEN!

studieopplegget på forhånd ble best. Foreløbig dagsorden for DK i februar er som følger:

1. dag: Oppsummering av studiene.
2. dag: Lansering og planlegging av det videre arbeidet med 1/2 million-kampanjen.

Her er det selvsagt mulig å få med lokale saker og tillempninger.

Ingen må bli liggende etter med arbeidet med vårens store oppgave. Derfor, anti-imperialister: Delta på Distriktskonferansene 19-20 februar.

ENHET - ARBEID - KAMP.

SEIER FOR FNL.

BREV 1

SITUASJONEN I INDO-KINA

USA-IMPERIALISMENS STRATEGI.

Helt siden FNL i 1960 begynte å reise det vietnamesiske folket til organisert kamp mot USAs imperialisme og dens marionetter i Saigon, har USA-imperialismen forsøkt å knuse denne motstanden på forskjellige måter. - Pentagonpapirene viser hvordan de fra 1965 ble tvunget til å forsøke å stanse frigjøringskampen med massiv innsats av amerikanske tropper og terrorbombing av både sør og nord-Vietnam. De brukte i de følgende år alle midler, unntatt atomvåpen, for å hindre vietnameserne den selvbestemmelsesrett de hadde krav på ifølge Geneveavtalen av 1954. USA-imperialismen i Vietnam, generaler og militære eksperter, syntes imidlertid ikke dette var nok. I Pentagonpapirene kan vi lese hvordan de opp til 1968 presset på for å få invasjon av Sør-Vietnams naboland, Laos, Kambodsja og Nord-Vietnam, tilogmed forlangte de bruk av taktiske atomvåpen. USA-imperialismen mente at dersom krigen skulle vinnes måtte de forsøke å knuse frigjøringsbevegelsene og disses støtter i hele Indo-Kina og innsette lojale marionettere-gimer.

NIXON TRAPPER OPP KRIGEN.

I 1969 ble Nixon president i USA. Et av hans viktigste valg-

løfter var å avslutte krigen i Indo-Kina. Hva har skjedd? Siden Nixon ble president har USAs krigsinnsats økt og ikke b litt trappet ned. To av imperialismens viktigste ønsker har blitt oppfylt: invasjon i Kambodsja og Laos. - I 1970 fjernet CIA Kambodsjas statsoverhode, Sihanouk, og fikk innsatt sin egen marionett, Lon Nol. USA-imperialismen invaderte deretter landet for å slå ned folkets spontane motstand mot Lon Nol. Vinteren 1971 invaderte USA-imperialismen og dens leietropper Laos. Etter dette har også den amerikanske bombing av hele Indo-Kina økt i omfang. Vi ser at Nixon altså har oppfylt imperialismens ønsker så nær som to - invasjon av Nord-Vietnam og bruk av atom-våpen.

Samtidig har Nixon forsøkt å gi inntrykk av nedtrapping med vietnamiseringsprogrammet og tilbaketrekkingen av amerikanske tropper. Vietnamiseringen, at asiatiske leietropper skulle overta striden på bakken, var nødvendig etter at den amerikanske hæren falt sammen (Moralsk ikke minst) etter FNLs Tet-offensiv i 1968 og flertallet av det amerikanske folket vendte seg mot krigen. - Men både Nixon og utenriksminister Laird har erklært at krigen vil fortsette. I sin tale 12. november avviste Nixon PRRs 7 punkts fredsforslag og senest 25/12 erklærte Laird at USA vil beholde en rest-

styrke i Vietnam, ikke sette dato for full tilbaketrekning og fortsette bombing av alle de indo-kinesiske land

HVORFOR TREKKER IKKE USA SEG UT?

Vi i Solkom hevder at USA fører krig i Indo-Kina for å beskytte sine økonomiske og strategiske interesser i hele Sørøst-Asia. I de siste årene har det blitt flere og flere bevis for at dette er riktig. Oktobernummeret av det amerikanske magasinet "Ramparts" siterer oljeindustriens hovedorgan "Petroleum Engineer": "Hvis og når USA vinner sine mål der (Vietnam), ville oljeutvinning i sørøst-Asia opplagt gi så stort utbytte at den delen av verden forvandles til et produseringsområde av Texas- Louisiana typen. Dette ville bli en av de største suksessene i industriens historie. Alt avhenger av Vietnamkrigen, hvor lang tid det vil ta å gjøre gjort." Her ser vi hvordan en del av USA-imperialismen, oljeindustrien, vurderer Vietnam som nøkkelen til å kunne utnytte oljefeltene i hele sørøst-Asia. De vet at dersom FNL seirer i Sør-Vietnam og folket får kontrollen over egne råvarer og ressurser, vil dette være en inspirasjon for de andre undertrykte landene. Denne interessen for Vietnam gjelder andre amerikanske industrigrener også. I novembernummeret av "Ramparts" gjengis en rapport som er utarbeidet for den Asiatiske utviklingsbanken (som også Norge gir bidrag til) av amerikanske eksperter. Rapporten nevner overflod av billig arbeidskraft som Indo-Kinas viktigste "Råvare". (Tidligere bønder som enten er bombet inn til byene eller har blitt tvangsforflyttet dit som ledd i USAs plan om å flytte folk fra den FNL-kontrollerte landsbygda, dvs. "pasifiseringsprogrammet". Den billige arbeidskraften er ideell for del-

produksjon for amerikanske og japanske storkonserner. (Vietnameserne lager f. eks. sykkelhjul, men må kjøpe tilbake hele sykkelen fra USA/Japan). Ramparts konkluderer om krigen: "Storindustrien vil ikke gi opp, heller ikke vil de mektige menn som gir Nixon hans politiske eksistens, tillate ham å gi opp". De imperialistiske kreftene vet at frigjøring i Indo-Kina vil være en veldig stimulans for alle undertrykte folk i verden.

HVA MED USAS MARIONETTER I INDO-KINA?

USA-imperialismen har alltid hevdet at den er i Indo-Kina for å kjempe for demokratiet mot kommunistisk aggresjon. Men USA har alltid gått imot demokratiske valg i Indo-Kina, helt fra de nektet å følge Geneveavtalen med frie valg for å samle Vietnam i 1956. Flere ganger senere har det vært proklamert frie valg med brask og bram, men det har alltid endt med militærdiktatur fordi USA-imperialismen vet at dersom virkelig frie valg ble avholdt ville de kreftene som forlanger USA ut av Indo-Kina vinne en knusende seier. Dette ble

Frigjøringsstyrker i Laos.

...eligere enn noengang med valget i Sør-Vietnam sist høst. Thieu ble stående igjen som eneste kandidat ved valget etter at selv den gamle USA-lakeien Ky hadde nektet å stille opp. Thieus valgflusk var for opplagt. Kort tid etter kunne "Aftenposten" berette at Lon Nol hadde blitt diktator i Kambodsja. Denne utviklingen mot enmannsdiktaturer er en logisk følge av at omtrent alle nå har

forstått at det ikke blir fred i Indo-Kina før USA har trukket seg fullstendig ut. Thieu og Lon Nol er avhengige av USA-imperialismen for å holde seg ved makten og USA er avhengige av sine siste marionetter for fortsatt å kunne gi krigen et skinn av hjelp til "vennligsinne"de regjeringer som har bedt om det!"

HVA GJØR FRIGJØRINGSBEVEGELSENE?

Hvordan krigen i Indo-Kina ender, avhenger ikke av hva USA-imperialismen gjør, men hvordan folkene, frigjøringsbevegelsene fører kampen. Siden disse ble dannet har USA måttet se at de har økt sin styrke og kjempet USA over på defensiven. Etter at den kambodsjanske frigjøringsbevegelsen FUNK ble dannet etter USAs invasjon i 1970 har, som vi vet, folkene i de indo-kinesiske landene Laos, Kambodsja, Sør og Nord-Vietnam innledet et nærmere samarbeid for å bekjempe USAs imperialisme. Vi så et bevis på dette våren 1971 da Saigonhæren og USA ble slått tilbake fra Laos. Dette var ikke bare et tilbakeslag for vietnamiseringsprogrammet, USA hadde brakt seg i samme situasjon som Frankrike i begynnelsen av 50-årene - krig mot alle de indo-kinesiske folkene. Norske aviser har inntil det siste brakt lite nyheter fra Indo-Kina. Dette betyr ikke at krigen har dabbet av. Riktignok har ikke FNL satt igang noen store militære offensiver. Sven Öste, kjent journalist med erfaring fra Vietnam, kunne imidlertid fortelle i et foredrag på Universitetet i Oslo høsten 1971 at dette kom av at FNL nå har så stor støtte i folket at det ikke er nødvendig med flere store offensiver. FNL legger nå større vekt på det politiske arbeidet. Et konkret uttrykk for dette er nettopp det 7 punkts forslag til løsning av krigen som i sommer ble framlagt av PRR. Forslaget har blitt positivt mottatt omtrent av alle unntatt USA-imperialismen og dens marionetter. I Sør-Vietnam legges det ellers nå stor vekt på motstanden mot Thieu i byene. Det viktigste kampområdet militært i Indo-Kina ser ut til å være Laos og Kambodsja. USA og Lon Nol er i

ferd med å lide stort nederlag i det nordlige Kambodsja. Aftenposten omtaler i to kronikker 7-27/12 situasjonen og konklusjonen blir at frigjøringsstyrkene fullstendig har beseiret Lon Nol styrkene til tross for intens bombing fra USA og invasjon av Saigonhæren. Aftenpostens analyse 27/12 er så bra at vi gjengir en del av den: "De sydvietnamesiske styrker som ble sendt inn i Kambodsja i sin tid, har tydeligvis ikke oppnådd annet enn å forsterke de eldgamle sterkt fiendtlige følelsene fra kambodsjanerernes side overfor vietnameserne (Saigonhærens plyndring). I Laos har kommuniststyrkene erobret den strategisk viktige Krukkeslatta fra regjeringsstyrkene - til tross for betydelige amerikanske bombeangrep også over dette landet. Den erfaring som amerikanerne dermed synes å være i ferd med å høste i Laos og Kambodsja, er at en krig som ikke lar seg vinne på bakken, heller ikke lar seg vinne fra luften - - - sannsynligheten taler for at det allerede i 1972 må få følger for den amerikanske sydøst-Asia politikk."

Det er klart at etter som valget nærmer seg vil frigjøringsbevegelsene gjøre sitt til at oppmerksomheten i USA rettes mot Indo-Kina slik at folket i USA minner Nixon og de andre kandidatene på at de ble lovt fred allerede i 1968.

Der Spiegel fra V-Tyskland
Vietnam Courier (Hanoi)
South Vietnam i Struggle (FNL)

Vår oppgave blir derfor å reise en opinion mot det nye kontoret. For å bekjempe kontoret må vi diskutere med folk - gjøre det klart at dette er et framstöt på

Gjennom flere år har forståelsen for kampen i Vietnam vokst i Norge, - fra FNL ble ansett som buskmenn og terrorister i pressen, til at de ble anerkjent som ledere av hele det vietnamesiske folks

Men i ly av myten om at Nixon
trapper ned og gjennom press fra
USA/Saigon og hjemlige reaksjonære
forsøker Arbeiderpartiet å bagatal-
lisere anerkjennelsens politiske
innhold; at den er uttrykk for det

BREV 2

SITUASJONEN I FRONTEN

I løpet av høsten har Solkom hatt stor framgang. Antall grupper og kontakter har økt med 50%. Vi har i større grad enn tidligere vært på offensiven overfor andre politiske organisasjoner. VB (Vietnambevegelsen), KU/NKP og AUF har dannet en anti-Solkom front, noe som bare viser at de synes vi er for sterke i forhold til dem selv. Gruppene selvstendighet har vært større enn før. LS (Landsstyret i Solkom) har sluppet å måtte reise rundt med foredrag i Vietnam uka. Teater- og visegrupper har dukket opp på flere steder, og det ble solgt fler for Vietnam enn i vår. Framgangen skyldes i første omgang at "noen" forsto hvordan situasjonen var, hva som måtte gjøres og hvordan dette skulle føres ut i gruppene. Aktivistene er for lite med på å utvikle de politiske linjene. Dette er blitt bedret i og med distriktskonferansene, men enda er ikke forholdene lagt godt nok til rette, og gruppene er ikke flinke nok til å ta initiativet selv. Ledelsen klarte å utforme en konkret politikk for høstens arbeid. Vietnamuka var godt og lenge forberedt.

Distriktsorganiseringen var et skritt på riktig vei, når det gjelder kontakten mellom gruppene og ledelsen. Men DA'enes (DA = Distriktsansvarlig) arbeid har vært for organisatorisk preget. De er bl.a. for lite brukt til å samle politiske erfaringer som andre deler av landet kunne ha bruk for.

Gruppene har hatt skikkelig forståelse for det kortsiktige målet nemlig å samle flest mulig bak kravet "USA ut av Indo-Kina." Det kommer mye av at studiene har vært mer konkrete og studeringen i gruppene bedre enn før.

Men framgangen har vært litt for tilfeldig. Hva kommer det av at Drammensgruppa har hatt stor framgang det siste halvåret,

mens andre grupper har hatt store problemer som først er blitt løst etter lang tid? Fronten er i for stor grad en samling grupper som fungerer på hvert sitt sted uten å føle noe særlig ansvar for arbeidet andre steder. Mange føler ikke nok ansvar for arbeidet der de bor heller og går ut av gruppa etter forholdsvis kort tid til f.eks. anti-EEC arbeid. Vi mangler de langsiktige perspektivene. Vi forstår ikke helt hva en anti-imperialistisk enhetsfront betyr: At alle anti-imperialister, EEC-motstandere som FNL-aktivister, deltar i å bekjempe all slags imperialism på verdensbasis. Hvis man går ut av FNL-gruppa for å drive EEC-arbeid, angriper man bare imperialismen på en annen front, men i realiteten er det samme kamp. Å flytte fra front til front svekker bare kampen fordi kontinuiteten uteblir. Gjennomtrekken i Solkom har da også medført at arbeidet blir gjort i rykk og napp.

I ledelsen gjør de samme feilene seg gjeldende. Det er ikke så mye gjennomtrekk som i gruppene

for øvrig, og kontinuiteten er bedre enn før. Mangelen på langsiktig perspektiv og på følelsen av at vi deltar i en landsomfattende front, gir seg utslag i at vi ikke har det klart nok for oss at vi skal tjene gruppene ut over hele landet. Utsendelsene til gruppene har av og til vært for seine og FNL i Norge har vært et blad med retningslinjer fra ledelsen til gruppene og ikke et medlemsblad med diskusjon hvor medlemmer eller grupper deltar.

I studiene har det vært tendenser til å fastslå det ledelsen har kommet fram til. Gruppene studier har derfor hatt karakter av å finne fram til hvorfor ledelsens politikk er riktig i stedet for selv å diskutere seg fram til hva som er riktig. Dette har gjort at det har vært vanskelig for gruppene å ha gode og fruktbare diskusjoner der de gjør frontens politikk til sin egen i stedet for et oppkok av ledelsens. Derfor blir det viktig at disse studiene blir lagt riktig opp og at alle deltar aktivt for å legge grunnlaget for gruppas videre arbeid.

OM HOVEDOPPGAVA FOR VÅREN

Vi vil ta opp igjen litt av tråden fra avsnittet om situasjonen i Norge. Som FNL-aktivister møter vi ofte den holdninga at det ikke er så farlig med krigen i Indo-Kina, at den er i ferd med å avvikles. Denne myten er skapt av Nixons løgn-propaganda og er et ledd i USA-imperialismens planer for å forsøke å vinne krigen i Indo-Kina tross alt. Det må derfor bli vår viktigste propaganda (informasjons-) oppgave å stikke hull på denne ballongen og i stedet framheve

- at USA trapper opp støtten til Saigonjuntaen og terrorbombingene for å gjøre hele Indo-Kina til en ørken av bombekratre og forgifta vegetasjon.

- at Nixon fortsetter "vietnamseringa" som er dømt til nederlag. Derfor står USA-imperialistene fortsatt overfor et avgjørende valg i Indo-Kina, der de har valget mellom å trekke seg helt ut eller trappe opp desperat med invasjon av Nord-Vietnam ~~ett~~ bruk av taktiske atomvåpen.
- at det fortsatt - siden vi ser at USA-imp. stadig nærmer seg dette valget - er vår oppgave å samle maksimal støtte for parolen "USA ut av Indo-Kina" for å styrke opinionen som kan tvinge Nixon og Co. til å velge den riktige veien.
- at ved å gjøre dette dette viser

At alle lufter sine meninger og innvendinger. Vi kan lett dovne hen i et byråkrati. Alle medlemmer av en front har et felles ansvar for at ting skjer. Fi skikkelig lyd fra dere når dere har diskutert opplegget. Skriv leserinnlegg til FNL i Norge om hvordan diskusjonen har forløpt. La resten av fronten få del i deres erfaringer gjennom medlemsbladet.

OG BRUK DISTRIKTSKONFERANSENE (DK) 19-20 FEBRUAR TIL Å UTVEKSLER IDEER. På DK'ene møter dere representanter fra andre grupper, fra grupper som er lik den du er med å og fra grupper som er ulike. Erfaringene fra høstens DK'er var svært positive. De bekreftet det mange hadde hatt i tankene - at de ville styrke demokratiet og bety gjensidig innspirasjon.

Slik Distriktskonferanser bidrar til å fjerne den følelsen mange kanskje sitter inne med. Nemlig at Solkom er noen spredde grupper som hver for seg gjør noen prosjoner solidaritetsarbeid nå og da. DK'ene gir deltakerne en økt følelse av å delta i en front, av å delta i noe større. Dken vil bli den første større mønstring for aksjon 1/2 million. Bidra til å gjøre den til en utbytterik diskusjon og utveksling av erfaringer ved å trekke med så mange som mulig av aktivistene. Noen grupper vil være forhindret fra å komme på konferansen i sitt distrikt. Disse vil Landsstyremedlemmer besøke i ukene mellom konferansen og åpningen av aksjonen.

LANSERINGA AV AKSJONEN.

FNL-aktivistene vil være drivkrafta i en slik aksjon. Vår aktivitet, vårt materiell vil være det som er avgjørende for resultatet.

Lanseringa vil i hovedsak bli ei propagandalansering, men sjølsagt må den fra første øyeblikk av følges opp av innsamlinger. Mange penger tidlig innsamlet er det beste argument ovenfor andre vi måtte velge å knytte til oss.

Solkoms Arbeidsutvalg (AU) vil

lage en del materiell spesielt beregnet på lansering og oppfølging av aksjonen. Vi nevner:

- o løpesedler, muligvis tre forskjellige. En beregnet på arbeidere, en beregnet på skoleelever/studenter, en mer almen som kan brukes utenfor butikker, på en stand etc.
- o ekstranummer av For Vietnam på 4 sider til 25 øre
- o flere forskjellige plakater
- o et lite hefte med forslag til artikler gruppa kan bruke i lokalpressa
- o legitimasjonskort som bemyndiger til innsamling
- o innsamlingsbøsser
- o innsamlingslister

Det vil komme en bedre orientering om det sentrale materialet seinere. Etter at vi har fått reaksjoner på aksjonen. Men i god tid før lanseringa.

Ei lansering av aksjonen som er noenlunde tidslik over hele landet er sjølsagt en stor fordel. Det vil øke muligheten til å bli lagt merke til og dermed gi aksjonen økt slagkraft. Solkom AU vil prøve å knytte kontakter i NRK med tanke på et program eller flere i lanseringsuka. Likelihoods vil gi fore landsavisene med en del stoff. For eksempel ved å kontakte kjente skribenter og få dem til å gi sin støtte til aksjonen ved å skrive for den. Dette kan sjølsagt også gjøres lokalt.

Ideer - men heller ikke mer ennå. Ha alltid i hodet at det du og jeg og alle de andre FNL-aktivistene som kan drive aksjonen. Ved å samle inn penger og spre propaganda for aksjonen jevnt og trutt.

hvordan skal aksjonen lanseres i FNL-gruppa.

FNL-gruppene er forskjellige. Det sier seg sjøl at lanseringa ikke kan bli den samme i Brandbu og Bergen.

Hvordan gruppa velger og bruket sentrale materialet og hva de velger å bruke må bli et resultat av diskusjonen i gruppa. Men stirr dere ikke blinde på gruppas egenart. Tenk ikke at siden vi er skoleelever så kan vi bare gjøre framstøt ovenfor skoleelever.

HVORDAN SKAL EI STOR GRUPPE LANSERE AKSJONEN:

Det er det jevne arbeidet som gir resultater. Men ei lansering kan bli et godt utgangspunkt for det videre jevne arbeidet. God planlegging er ei forutsetning for ei god lansering. Vit hva dere vil gjøre, lag ei detaljplan for lanseringa og hvordan den kan tjene det videre arbeidet. Når dette er gjort vil gruppa være klar for å aksjonere. Ved siden av å benytte det sentrale materialet framkaster vi her en ide om en lanseringsannonse. Få kjente personer, partier, foreninger og FNL-gruppa som betalere og underskrivere av en oppfordring til støtte om aksjonen.

Et lanseringsmøte med politiske og kulturelle innslag - og inngangspenger som går til innsamlinga kan være en god start.

Det har vært planer om en felles flaggheisningsaksjon over hele landet som en del av lanseringa. (FNL-flagg ble heist på 15-20 steder i v-uka i Oslo og betydde mye for mobiliseringa til demonstrasjonen.) En slik aksjon kan være et godt utgangspunkt for diskusjoner. Dette vil bli drøfta på Distriktskonferansene.

MIDDELSTORE GRUPPER, har etter vår mening stort sett de sammemuligheter som større. Spørsmålet for dem blir å tilpasse lanseringa gruppas kapasitet - heller konsentrere kreftene om spesielle ting og gjennomføre det godt enn å prøve på alt og miste grepet på alt.

MINDRE GRUPPER - KONTAKTERS er vel de fleste steder forhindret fra å få til lanseringsannonse og lanseringsmøte. Det får bli opp til den enkelte. Men det vesentligste de bør ha for øye er at det på samme tid over hele Norge vil bli lansert en aksjon som skal åpne øynene på og fenge flest mulig i den hensikt å gi aksjonen et skikkelig grunnlag.

Etterarbeidet/oppfølging/det kontinuerlige arbeidet.

Det viktigste er at FNL-gruppa markerer seg i gatebildet. At det jevnt og trutt står FNL-aktivister og samler

inn penger i innsamlingsbøssene. A t en jevnt og trutt, men planlagt, sprer løpesedler og annen propaganda, for å gi nye impulser til aksjonen.

At en retter inn gruppas vanlige aktiviteter som studier, møter, demonstrasjon erdørbesøk og annet på det å samle inn flest mulig penger til FNL/PRR. Kun et kontinuerlig arbeid fra den enkelte aktivists side vil gi de ønskede resultater. Et skippertak i ny og ne vil nok synes, men det er ikke tilstrekkelig skal vår støtte til de kjempende indo-kinesiske folkene.

Den første større oppfølgingsaksjonen blir Vietnamuka 10-16 april. De fleste gruppene har gode erfaringer i hvordan de kan gjøre ei slik luke til en virkelig solidaritetsmarkering. Kunsten nå blir å passe de enkelte aktivitetene vi vanligvis har i Vietnamuka til aksjonen. Når gruppa har kommet godt i gang med aksjonen kommer tiden da vi skal få flere til å delta aktivt. Vi må foreta framstøt ovenfor andre - masseorganisasjoner, politiske lag osv.

Viktigst blir framstøt ovenfor masseorganisasjoner. Tidligere har vi ikke hatt gode tilbud til disse. Men denne aksjonen muliggjør gjennomslag. Dere kan be om å få holde foredrag i foreninga, skrive i medlemsblad, ta kontakt med enkeltpersoner og knytte det til innsamlingsaksjonen. Foreslå bevilgninger på medlemsmøter og foreslå innsamlinger blant medlemmene (lister) i interesseorganisasjonene. Husk å få noe forpliktende ut av kontakten. Og glem ikke å kjøre igjennom politiske uttalelser sammen med eventuelle innaamlinger, bevilgninger. Framstøt ovenfor politiske organisasjoner. Hvem kan vi få støtte fra? Det varierer voldsomt fra sted til sted. Men vi har den siste tida lokalt fått konkret økonomisk støtte såvel fra Senterungdommen som AUF. Mulighetene er mange. Kanskje flere enn de fleste tror. Dette til tross. Mange steder er aksjonsenhet med politiske lag vanskelig å skje umulig. Vurder nøye før det blir gjort framstøt. Ikke bruk tid og krefter på håpløse forsøk, ved å knytte de sikre til dere først og aktivisere disse vil det bli lettere å få med andre seinere. En god målestokk for holdningen til

fagforeningen eller politiske lag er deres holdning til EEC.

Under Vietnambevegelsens innsamling Vietnam 70 fikk de bidrag fra flere kommunestyre. En rekke steder er dette mulig også for vårt vedkommende. Et framstøt i kommunestyret gir desuten et godt lokalt arbeidsgrunnlag. Et slikt møte blir som regel referert i lokalpressa. Bruk muligheten.

Les dette før dere starter planlegginga. Husk at vi går ut til folk på ulike politiske forståelsesnivåer. Vi må forene oss med dem på det nivået de befinner seg. Ikke bare når det gjelder innsamling, men også politisk. Vi må ta utgangspunkt i det lille og gjøre det til noe stort.

Vi må også gå ut for å mobilisere, politisere og organisere de vi får kontakt med. Fremdeles gjelder landsmøtevedtaket om propaganda for organisering. Ha frontens sjølstendighet i minnet. Ikke la dere kjøpe for en billig og midlertidig seiers skyld. Men la heller ikke sjølstendigheten hemme dristigheten. Vær ledende og på offensiven hele tiden.

Spørsmålene til dette brev står på siste side.

BREV 3

STRATEGISTUDIER

Innledning om strategien

1. Dette studiebrevet er innledninga til en diskusjon FNL-gruppene/aktivistene skal delta i fram til landsmøte i juni. Vi kaller det strategistudier fordi det tar opp til diskusjon hva Solkom på lang sikt skal utvikle seg til. En av de parolene Solkom vedtok på landsmøtet i 1967 var bekjempe USA-imperialismen. Siden da er det vi som har gått i spissen for å få slått fast at imperialismen var årsaken til krigen i Indo-Kina. Tidahar vist at dette var ei riktig linje i solidaritetsarbeidet.

Antall FNL-grupper øker, og V-uka sist høst viste at disse i praksis er ledende i solidaritetsarbeidet.

Under V-uka var det FNL-grupper som glemte at Solkom er en sjølstendig anti-imperialistisk organisasjon. For å få breiest mulig oppslutning om aksjonsenhetene gå de etter for krav om at gruppa ikke skulle selge "For Vietnam". FNL-gruppa drukna i enheten og førte ikke ut noen sjølstendig propaganda.

Sjøl om antall FNL-grupper i dag er større enn noen gang, så er det mange grupper som innskrenker aktiviteten til å arrangere to V-uker i året. Studier og diskusjoner om situasjonen i Indo-Kina og USA-imperialismen blir forsvunnet. Regelmessige aksjoner og rekrutteringer blir tilfeldige.

Vi tror at disse svakhetene ikke skyldes at vi ikke er gode nok som organisasjon

eller som byråkrater. Vi vil ta opp spørsmålet om ikke de svakhetene vi ser har sin årsak i at vi aldri i fronten har diskutert: hvordan skal vi som solidaritetsorganisasjon best bekjempe USA-imperialismen?

2. I denne delen vil vi ta opp følgende problemstillinger: Hvorfor er det riktig å bekjempe imperialismen. Hva kan Vietnams historie og en analyse av imperialismen lære oss? Hva betyr den internasjonale solidariteten i kampen mot imperialismen? Siste delen vil ta opp hvordan Aksjon Solidaritet Vietnam-Norge skal tjene til å styrke Solkom samtidig som den skal få breiest mulig oppslutning.

Neste brevet vil ta opp analyse av USA-imperialismen og sosial-imperialismen og forholdet til EEC. Deretter drøfte folkekrigen, enhetsfronten og internasjonal solidaritet som våpen for å bekjempe imperialismen.

Siste brevet vil inneholde Solkoms historie, forslag til nytt parolegrunnlag og program for fronten.

LANDSMØTE 17-19 juni

ALLE AKTIVISTER MED I STRATEGISTUDIER

ALLE FNL-GRUPPER MED FLEST MULIG AKTIVISTER TIL OPPSUMMERING PÅ LANDSMØTET 17-19 juni.

Skal strategistudiene sveise fronten sammen og føre til økt styrke må alle aktivistene delta. For at flest mulig skal få være med på å oppsummere studiene vil landsmøtet i juni være påent for alle medlemmer. FNL-gruppene i Sverige hadde 800 deltakere på sin kongress. Enhver kan tenke seg hvilken politisk kraft diskusjonene der betydde og den inspirasjon kongressen var for alle som deltok. Det vietnamesiske og de andre indo-kinesiske folkenes kamp for nasjonal sjølstendighet er rettfærdig, og et eksempel for alle som blir undertrykt av imperialismen.

\$. Ho-Chi Minh - Vietnams frigjøringskamp - et eksempel som har lagt grunnen for den anti-imperialistiske kampen i vår tid. "Motstandskampen mot USAs aggresjon vil fortsette. Vårt folk vil måtte ofre liv og eiendom. Uten hensyn må vi beslutsomt bekjempe USAaggressorene inntil den fullstendige seieren.

"Våre fjell vil alltid bestå, våre elver alltid strømmen, vårt folk alltid være.

Når de amerikanske inntrengerne er fordrevet vil vi bygge opp landet ti ganger vakrere."

Uansett hvilke vansker og prøvelser som ligger foran oss er vårt folk sikret den fullstendige seieren. USA-imperialistene vil bli tvunget til å trekke seg tilbake. Vårt fedreland vil bli gjenforent. Våre landsmenn i sør og i nord vil igjen bo under samme tak.

Liksom vietnamesernes kamp mot fransk koloniherrredømme og japansk okkupasjon endte med seier for folket og nederlag for inntrengerne, vil den kampen de i dag fører i sør mot USA-imperialismen ende med seier.

3. I 1960 var det få i Norge som visste hvor Vietnam lå. Enda færre som kjente noe til frigjøringskampen som var i sin begynnelse. USA hadde rådgivere der og støttet opp under et terrorregimet som landets rikdommer åpent for imperialismene. Dette ble blant mange i Norge betrakta som noe det var umulig å gjøre noe med. USA ble betrakta som enehersker, og de tallrike militære intervensjonene, CIA-kuppa og bandittvirksomheten USA hadde stått bak i 50-åra gjorde at de kreftene som like etter krigen hadde gått i spissen for nasjonal frigjøring og sosiale framskritt i Asia, Afrika og Latin-Amerika ble tvunget i kne.

USA-imperialistene er i dag på retrett i i Indo-Kina. I USA og over hele verden er det en sterk og voksende opinion som fordømmer krigen og som motarbeider imperialismen. Den norske regjeringas anerkjennelse av DRV og den breie støtte PRRs 7 punkter for fred i Vietnam har fått er uttrykk for den isolerte stillinga som USA befinner seg i internasjonalt. Solkoms vekst og den tilslutning våre aksjoner har fått fra fagorganisasjoner og politiske partier viser hvor sterkt solidaritetsarbeidet i dag står.

Disse hendingene, fra de militære seirene i Indo-Kina til Vietnamukene i Norge bidrar alle til å isolere USA-imperialismen og tilføye den nye nederlag.

Enhver nasjons rett til nasjonal sjølf-stendighet og frihet er en rett alle folk ut fra sine erfaringer vil betrakte som rettferdig og gi sin støtte. Folk i Norge har erfaringer fra kampen mot nazistene

under andre verdenskrigen og motstanden mot EEC i 1962 og i dag. Det vietnamesiske folket har ved å ta kampen opp for å frigjøre seg vist at imperialismen kan drives på retrett og overvinnes. Ved sett eksempel har de lagt grunnen for den internasjonale enhetsfronten mot USA-imperialismen som i dag vokser fram over hele verden.

Solkom er en del av denne fronten og som drivkraft i Norge stiller det oss oppgaven å - i dag arbeide for maksimal solidaritet til Indo-Kinas folk samtidig som vi må utvikle forståelsen for USA-imperialismen som alle verdens folks fiende, også det norske og at den anti-imperialistiske kampen er rettferdig og fortjener vår støtte.

IMPERIALISME BETYR KRIG

Imperialismen kjennetegnes ved at et fåtall monopoler dominerer næringslivet: I USA starta denne utviklinga i 1870-åra og har fortsatt med uforminsket styrke. For stadig å bli større i investerer monopolene i andre land, kjøper opp naturressursene, trekker råvarene ut av landet og overtar næringslivet.

I verdensmålestokk vises dette ved at de fattigste 3/4 av verdensbefolkningen (som i hovedsak lever i Asia, Afrika og Latin-Amerika) hadde i 1913 34% av verdens samla inntekt i 1929 var tallet 31% og i dag er det 25 %.

fnl-passivist.

Mellom 1950 og 1962 investerte utenlandske selskaper for 9.600 milliarder dollar i Latin-Amerika. I samme tidsrom trakk de ut av landet 13.600 milliarder dollar. Latin-Amerika ble således 4000 milliarder dollar fattigere i 50-åra.

USA-imperialismen:

Etter den andre verdenskrigen sto USA fram som den ledende imperialistiske makta i verden. Og som i Indo-Kina har USA-imperialismen tatt over etter de gamle kolonimaktene England og Frankrike. USA har med 6% av verdens folketall kontroll over 60% av verdens ressurser som imperialistene utnytter til sin fordel.

For at de skal klare å kontrollere dette økonomiske imperiet har USA 3 600 militære baser i andre land. For 1972 har President Nixon foreslått et budsjett på 2,1 billioner dollar til militære utgifter i andre land.

For å frigjøre seg fra denne økende

utbyttinga og politiske undertrykkelsen er det folk i Asia, Afrika og Latin-Amerika som har grepet til vår utbyttinga og politiske undertrykkelsen er det folk i Asia, Afrika og Latin-Amerika som har grepet til våpen. Ved siden av USA er Sovjet den ledende imperialistiske makta i dag. Men også land som Vest-Tyskland og Japan får stadig større interesser i å underlegge seg andre folk og deres rikdommer.

Kmpen mot imperialismen er ikke vunnet den dagen USA-troppene trekker seg ut av Indo-Kina. Det er tilføyd et nederlag. Brennpunktet i kampen vil skifte, og vårt solidaritetsarbeid må rettes mot det stedet der frigjøringskampen har kommet lengst og der imperialismen står svakest. Da vil solidariteten få størst virkning og mulighetene være størst for å tilføye imperialismen nye nederlag.

Internasjonal solidaritet: imperialismens overmann.

1. USA lider nederlag i Indo-Kina fordi det er bygd opp en brei nasjonal enhetsfront som har mobilisert heile folket i en militær og politisk folkekrig. Gjennom kampen har stadig større deler av folket blitt trukket med og kampen har gått fra defensiven til offensiven. - Fra forsvar til angrep. Samtidig har den internasjonale solidariteten økt voldsomt, og utgjør i dag såvel i USA som i resten av verden en politisk kraft som imperialistene er nødt til å regne med når de legger sine krigsplaner.

Pentagon-rapporten fortellerhvilke løgner presidentene i USA har måttet bruke av redsel for protestene mot krigen. Den voldsomme internasjonale fordømmelsen av president Johnsons bombing av DRV var også en av årsakene til at han måtte innstille bombe-terroren og trekke seg som president.

For at denne store opinionen som fordømmer USAs angrepskrig i Indo-Kina i ikke skal forsvinne når USA trekker seg ut, men utvikle seg til en anti-imperialistisk opinion som stadig vokser er det for oss i Norge ikke nok at vi innskrenker oss til å studere og aksjonere for Indo-Kinas folk. Vi må også, slik som de har gjort det i Vietnam, basere oss på å bygge en anti-imperialistisk

solidaritetsfront til støtte for folkene i Asia, i Afrika og i Latin-Amerika. Det betyr at det ikke er nok å se vårt arbeid ut fra at vi skal øke solidariteten mellom det norske og de indo-kind

indonesiske folkene, men vårt mål er sammen med alle som i dag er undertrykt og bekjemper imperialismen, å nedkjempe den slik at alle folk og nasjoner kan leve i fred.

2. Å utvikle Solkom og den enkelte FNL-gruppe fra å være som i dag hovedsaklig en støttekomite med Indo-Kinas folk til å bli en anti-imperialistisk solidaritetsfront er ei oppgave som vil ta lang tid.

Vi må følge den erfaring Vietnams Ar eiderparti har oppsummert i sin historie:

"Det fundamentale prinsippet må være følgende. Vårt folk kjemper mot imperialismen - en fiende som når over en sterk arme og mengder av våpen. Det er årsaken til at vi må føre en langvarig krig. I løpet av denne må vi utslette et økende antall fiendtlige soldater og krigsmateriell. Samtidig som vi opprettholder og utvikler våre egne styrker. På den måten vil vi gradvis drive fienden på defensiven og sjølf vinne ny styrke for tilslutt å seire."

"Aksjon solidaritet Vietnam-Norge" er ei kortsiktig oppgave, som foruten å yte støtte til Indo-Kinas folk, skal tjene til å styrke FNL-gruppene til å trekke flere med som aktivister.

Hvilke erfaringer gjorde vi i høst?

I halvåret fra landsmøtet i juni 1971 til nytt år gjorde Solkom store framskritt. Vi arrangerte vår største V-uke og antall aktivister og FNL-grupper har økt med 50%.

I studiene for høstens arbeid som kom i september handlet et avsnitt om forholdet mellom strategien og taktikken. Det pekte på at vår hovedoppgave med å mobilisere alle som lar seg forene bak kravet USA ut av Indo-Kina, skulle tjene vårt langsiktige mål, å bygge en anti-imperialistisk solidaritetsfront. Det slo fast at skulle vi klare å gjøre disse to tinga, må vi samtidig som vi

søker etter større enhet og slagkraft gjennom aksjonsenheter med andre organisasjoner, opprettholde vår egen politiske og organisatoriske sjølfstendighet. For skal vi bygge en front, og trekke flere med må vi aldri av taktiske årsaker gå fra vårt program og vår linje.

Vår oppgave er som anti-imperialister å utvikle den progressive Vietnam-opinionen utover kravet USA ut av Indo-Kina til å bli mer anti-imperialistisk. Dvs. til å forstå at imperialismen er alle folks fiende, også det norske. Dette kan bare skje ved at vi aktivt fører ut denne politikken.

SPØRSMÅL:

1. Diskuter den politiske utviklinga til de som deltar på studiene, og analyser hvordan den politiske situasjonen på stedet du bor har utvikla seg de siste åra - hva har frigjøringskampen i Vietnam betydde?

2. Diskuter FNL-gruppas historie. Er gruppa ei støttegruppe med Indo-Kinas folk som arrangerer to V-uker i året, eller utvikler den seg til ei anti-imperialistisk kjerne som driver regelmessig studier, tar politiske initiativer og har regelmessige eksterne aksjoner?

Trenger vi Distriktsorganiseringa ?

TRENGER VI DISTRIKTSORGANISERING I SOLKOM?

Mange aktivister har sikkert spurt seg selv om hva distriktsorganiseringa skal være godt for. Skal den bli første skritt på veien mot et byråkratisk Solkom? Til dette må det svares et klart nei. Distriktsorganiseringa er en naturlig følge av den anti-imperialistiske frontens vekst og en nødvendighet hvis vi skal klare å styrke fronten ytterligere. Jeg skal prøve å begrunne hvorfor.

BYRÅKRAT I MAGAN.

Byråkrati henger sammen med mangel på kommunikasjon og indreliv i fronten. Vi har alle en "byråkrat i magan": Det kan være fristende å la være å diskutere en sak med andre, å bli stensilmaker uten å drive grunnplansarbeid, kort sagt glemme at fronten drives framover gjennom diskusjon og kamp. Denne tendensen må vi bekjempe med nebb og klør.

BYRÅKRATEN
I AKSJON

Det er ikke en slik ledelse Solkoms aktivister vil ha. Men det er hver enkelt FNL-gruppes oppgave å påse at Solkom fungerer demokratisk.

DISTRIKTSORGANISERINGA: MIDDEL I KAMPEN FOR STYRKING AV FRONTEN.

Gruppene og kontaktene rundt om i landet har svært forskjellige forhold å arbeide under. Et sted hvor arbeidet nettopp har begynt legges kanskje hovedvekten på studier, et annet sted arrangeres det kanskje en større demonstrasjon. For at disse to vidt forskjellige stedene skal kunne få råd og hjelp i sitt arbeid, trengs det noe mer enn en stensil fra Oslo. Det trengs folk som har grundig kjennskap til de lokale særegenhetene og som har erfaring fra FNL-arbeid i distriktet. Kort sagt - vi trenger distriktsansvarlige DAer). (DAens ansvarsområder ble skissert opp i FNLiN nr. 6/71, side 10).

EN GARANTI MOT SENTRALBYRÅKRATI.

DAene må stå i nær kontakt med gruppene og Solkom sentralt. Det siste foregår gjennom Distriktsutvalget (DU), der hvert medlem samarbeider med en eller flere DAer pr. post/telefon/besøk. DA sitter dessuten i Landsstyret. Dette er en garanti for at de politiske beslutningene i Solkom ikke blir tatt av folk uten kjennskap til hvordan fronten står rundt om i landet.

ET EKSEMPEL -

på hvordan distriktsorganiseringa kan fylle en viktig funksjon: Noe så trivielt som en bestillingslipp havner på Solkoms Oslokontor. DU-medlemmene sender regelmessig slike slipper til DA. DA får slippen og ser at det dreier seg om en liten by uten noen FNL-kontakt. Han skriver med en gang til vedkommende, forteller litt om FNL-arbeidet i distriktet, foreslår en studiesirkel, tilbyr sin hjelp, osv. Får han positivt svar kan han ta en reise og diskutere nærmere.

Kanskje blir resultatet en ny kontakt, kanskje smått om senn en ny FNL-gruppe. Uten distriktsorganiseringa ville dette vært svært vanskelig. Et brev fra Oslo sentralt er mye mindre inspirerende enn et brev fra nabobyen og et tilbud om personlig kontakt og hjelp er mer inspirerende enn noen generelle råd og vendinger fra Oslo.

ET ANNET EKSEMPEL -

kan vi plukke fra Mosjøen. DA-en i det distriktet Mosjøen sokner til har sammen med formannen lagt opp arbeidsprogram for FNL-gruppa, utarbeidet dagsorden, forslag til studier, hjulpet styret med å komme i gang, osv. På denne måten kan og bør alle grupper og kontakter bruke sin DA for å få råd og hjelp. Dette vil bidra til å øke frontens samlede slagkraft.

POLITISK ENHET GRUNNER PÅ STUDIER OG DEMOKRATISK DISKUSJON.

En annen side ved distriktsorganiseringa er utformingen av den politiske linja og medlemsdemokratiet. Hvis Solkoms arbeid skal bringe resultater er det viktig at vi er enige om en felles politisk linje for fronten. Til dette trenger vi distriktskonferansene (DK), som blir arrangert av DA. Studiene før og under DK skal tjene til å utvikle den demokratiske diskusjonen og utformingen av en politisk linje som er forstått og akseptert av det store flertallet av Solkoms medlemmer. Solkoms styrke utgjøres av den politiske forståelsen hos medlemsmassen. En politisk forståelse begrenset til sentralutvalgene er ikke nok.

DISTRIKTSKONFERANSENE - IKKE ELI-TEKONFERANSER.

19/20 februar avholdes det distriktskonferanser på 11 steder i landet. (Se innkalling annet sted i bladet). Her skal den politiske linja diskuteres grundig og målsetting og perspektiver for det lokale arbeidet utover våren stakes opp. Dette kan ikk gjøres av gruppestyrene alene. "Vanlige FNL-aktivister" og ferske folk må også delta på konferansen for å vinne erfaringer og delta i debatten.

KONKLUSJON.

Distriktsorganiseringa har allerede brakt resultater, men er fremdeles preget av mange barnesyk-

dommer. Mange steder har ikke DAen skikkelig grep om arbeidet, mange steder er medlemmenes forståelse for viktigheten av distriktsarbeidet dårlig. Det er langt igjen før vi får opprettet distriktsstyrer som kan drive mer utstrakt arbeid.

Hovedformålet med distriktsorganiseringa er å styrke enheten i fronten gjennom selvstendige, slagkraftige distriktsenheter som kan gjennomføre enhetlige studier og distriktsvise aksjoner. For at dette skal bli virkelighet må gruppene i mye større utstrekning enn hittil bruke DAen og komme med kritikk og forslag til distriktsarbeidet. De må skrive hyppigere og grundigere rapporter slik at DA har noe å støtte seg til når han

DET ER NOEN SOM IKKE
LIKER UTVIKLINGA I SOLKOM.

skal informere sentralt og få et grunnlag for sin vurdering av gruppene. For at DAen ikke skal bli byråkrat fordres to ting: Han må drive aktivt FNL-arbeid på grunnplanet og han må ha nær kontakt med gruppene. Det er gruppenes ansvar å se til at DAen fyller disse kravene best mulig. Derfor: Kontroller og kritiser DA.

STYRK DISTRIKTSARBEIDET.

FORDØM USA's TERRORBOMBING.

Det vietnamesiske folket fikk en nyttårshilsen av Nixon og co. som tydelig viste at 1972 ikke kommer til å bli noe fredeligere år enn 1971. USA-imperialistenes krigsmaskin trapper opp krigen i ly av troppereduksjonene. Den omtalen som bombetoktene fikk i radio, TV og aviser viser at fler og fler har avslørt hulheten i Nixons løgner og tilbaketrekking og vilje til fred.

Men når USA trapper opp må vi reagere og markere opinionens avsky. I Oslo ble det tatt initiativet til en 8 timers demonstrasjon utenfor den amerikanske ambassaden. Den ble svært vellykka. Over 30 var hele tida til stede, mens flere gikk rundt i byen og solgte For Vietnam og samla inn penger til FNL, til

sammen kom det inn over 1000-kr. De andre organisasjonene som vi kontakta var nesten uten unntak positive og ville støtte opp om aksjonen.

Flere av de trikkene som passerte ambassaden stoppet opp for å se på transparentene våre og de folka som vi snakka med var svært positive. Dette viser at vi kan markere oss uten å fylle gatene fulle av folk. Punkt-demonstrasjoner kombinert med innsamlinger, salg av blader og løpeseddelutdeling virker svært positivt. Det er viktig at gruppene sjøl følger utviklinga i Indo-Kina og markerer seg uten å få beskjed fra sentralt hold. På dette feltet må gruppenes sjølstendighet bli større, for det er nettopp i en slik situasjon hvor USA trapper opp at folk er opptatt av Indo-Kina og hvor vi kan nå ut til dem og få kontakt med de vi kan få støtte fra. Sitter vi bare hjemme foran TV-apparatet og knytter nevene, kan USA bombe så mye de vil, uten å ta hensyn til oss.

USA UT AV INDO-KINA.

VIS SELVSTENDIGHET I SOLIDARITETS-ARBEIDET.

Fellesmöte mellom de nordiske vietnamorganisasjonene betyr økt samarbeid.

I desember ble det avholdt et fellesmöte mellom De Danske Vietnamkomiteene, FNL-gruppene i Finland, De Förenade FNL-gruppene i Sverige og Solkom i København. Mötet ble holdt for å videreutvikle et nordisk samarbeid i Vietnamarbeidet. Vi kom fram til enighet om at Vietnamuka 10-16 april skal være felles for alle de nordiske landene.

En fellesuttalelse som ble utforma på mötet viser at alle organisasjonene i hovedsak står på det samme politiske grunnlaget. På neste möte vil vi med utgangspunkt i Vietnam Arbeiderpartis Historie dröfte hvilke former enhetsfronten mot imperialismen vil ta og utveksle erfaringer fra vårt eget arbeide. Spørsmålet om sosialimperialismen vil også bli tatt opp seinere. I den nåværende situasjonen er det svært viktig å utvikle det konkrete samarbeidet slik at en kan få et felles erfaringsgrunnlag for videre diskusjoner. Fellesuttalelsen fra mötet blir gjengitt i For Vietnam. Vi tror at ei felles nordisk vietnamuke vil bety at Vietnamuka i vår får ekstra slagkraft.

FRAM FOR EN INTERNASJONAL ENHETSFRONT MOT USA-IMPERIALISMEN

**nå
er det**

ÖKONOMIKAMPANJE

Siden landsmøtet i juni 1971, og innføringen av postoppkravsordning på alle (større) utsendelser av materiell fra Landsstyre (LS), har gruppenes gjeld til LS stort sett stått uforandret. Nedbetalingen av gammel gjeld har det vært dårlig med. Gjelda til For Vietnam, som ikke sendes i oppkrav, har steget og det er rimelig å anta at oppkravssendingene i stor grad blir finansiert fra For Vietnam-salget. Det er sjølsagt en bra ting at oppkravssendingene blir innløst, og det har bare i svært liten grad forekommet at materiell har kommet i retur. Men det er uholdbart at For Vietnam-sendingene ikke betales raskt, for hvis gjelda fortsetter å stige betyr det ikke annet enn at vi har kanalisert frontens økonomiske problemer over i en post. Dette er ingen løsning i det hele tatt. For Vietnams trykningsutgifter finansieres nå med lån fra LS.

Ida er altså moden for et krafttak på det økonomiske området. Landsstyret har fattet vedtak om en økonomikampanje - en kampanje, som skal være landsomfattende, som skal angå alle grupper og kontaktgrupper, hver enkelt aktivist. Vi har to siktemål for kampanjen:

- 1) Vekk med all gjeld til For Vietnam - rask innbetaling av alt materiell for framtida.
- 2) Sanering av gammel gjeld til Landsstyre.

Kampanjen trer i kraft i det øyeblikk dette FNL i Norge har nådd medlemmene, og vil være fram til, og blir oppsummert på Landsmøtet i juni 72.

Hvorfor sette i gang en økonomikampanje nå? Når vi allikevel er på marsj framover? Denne kampanjen er ikke utslag av en desperat økonomisk situasjon - men er et offensivt tiltak for å muliggjøre den målsettinga som Landsmøtet 71 stilte slik: En organisatorisk dobling av frontet i denne

landsmøteperioden. Vi kan ikke ta et langt sprang framover i det anti-imperialistiske arbeidet uten et grunnfast fundament: En sterk økonomi som i første rekke baserer seg på egne krefter.

Metoder til å styrke gruppenes og frontens økonomi.

- A. "De organisatoriske svakheter i fronten kom tydeligst til uttrykk i debatten og vedtakene om økonomien. En rekke grupper har hatt et sviktende grep om økonomien, ikke klart å planlegge, og har opparbeidet seg en anseelig gjeld til Solkom sentralt. At andre grupper igjen har holdt seg praktisk talt åjour med betalinger viser at økonomien ikke er noe uoverkommelig problem for gruppenes, men et spørsmål om intern organisering."

Dette er en oppsummering av Landsmøtedebatten fra 1970, men vi ser problemene fortsatt er svært aktuelle for mange grupper.

Det er styrefunksjonen (sentralismen) som må styrkes - for økonomien betyr dette at hver enkelt gruppe/kontaktgruppe må ha en ansvarlig for økonomien. Et minimum av regnskap og kontroll er nødvendig både i store og små grupper. En (helst valgt) kasserer må ha ansvaret for å oppbevare pengene, forvalte de på for-varlig måte, betale oppkravssendinger og For Vietnam, inndrive penger for solgt materiell, returnere usolgt materiell osv. Hvis salget ikke foregår kollektivt (dorsalgaksjoner, stands), men fordeles på medlemmene slik at hver enkelt kan selge ved anledning, bør medlemmene betale for det materiell de får, forkuddsvis.

Vi har erfaringer i Solkom for at enkelte tikker av med penger når de forlater gruppe, eller når denne går i oppløsning. Dette må vi se som en direkte sabotasje av det arbeidet vi driver. Vi skal

ikkevike tilbake for rettslig inkasso overfor slike tilfeller. På steder hvor folk kjenner til slike forhold, bør gruppene underrette oss. Til nå har vi tatt alt for lett på dette.

vi skal ikke se dette som et skremmel, men som en konsekvens av prinsippet om ansvarlighet for frontens økonomi, for hver smitt og smule som tilhører Solkom og de enkelte gruppene.

VÆR DRISTIGE!

- B. Av de grupper som i dag har eller burde ha bekymringer over svak økonomi, hvor mange er det som konsekvent har gått inn for pengeinnsamling på alle møter og sammenkomster? (Styremøter, medlemsmøter, studiemøter, åpne møter og arrangementer).

Høsten FNL har funnet en utmerket metode - de har laget "spambøsse" av en melkekartong, klippet den igjen og skåret hull til mynter og sedler. Ved å samle inn en slant på alle møter, kan gruppa styrke økonomien, og dermed sin egen sjølstendighet (f.eks. til å ta initiativ som å trykke opp lokale løpesedler etc.)

Det finnes andre inntektsbringende tiltak - gaveringer, fast månedlig "skatt" for de som arbeider osv... Bruk fantasien!

- C. Gjennom det enhetsarbeidet som de fleste gruppene har vært engasjert i det siste halvåret, har de fått anledning til å knytte kontakt med politiske partier, fagforeninger og andre organisasjoner. Der hvor vi oppnår en virkelig enhet, dvs. hvor andre organisasjoner støtter arbeidet vi driver, er det naturlig at vi søker slike organisasjoner om økonomisk støtte.

FNL-gruppa på Vinstra har høst-

et gode erfaringer med et initiativ overfor Senterungdommen og AUR på stedet. I forbindelse med enhetsarbeidet anmodet de disse organisasjonene om å støtte gruppa økonomisk - og fikk ei bevilgning på 200 kroner.

Først og fremst må vi naturligvis stole på oss sjøl, vi kan f. eks. ikke for all framtid basere oss på at Studenteramfunnet i Oslo skal bevilge oss 10 000 kr. hvert semester. Til sjuende og sist er det bare vårt jamne og tålmodige arbeid som kan bringe oss framover.

D. Den siste og en av de viktigste metodene til styrking av økonomien er medlemsskapskontingenten. Det er på tide å få medlemsskapsordninga inn i faste former. Vi har kommet fram til følgende ordning:

Medlemskontingenten betales hvert halvår, for vårhelvåret 15/6 (for landsmøtet) og for høsthalvåret 15/12. Vi setter en konkret dato nettopp for å komme bort fra det rotet som har preget medlemskapsordninga. Sjølve medlemssvervinga skal sjølsagt foregå kontinuerlig.

Medlemsskapskontingentens betydning for økonomien har to sider. Den styrker gruppas egen økonomi. Og Solkoms ledelse blir økonomisk bedre i stand til å reise ut til gruppene i større grad enn før. Dette vil minske avstanden mellom ledelsen og aktivistene utover landet, og gjøre det lettere for de ledende organer å streke opp riktige utkjør og en riktig politikk ut fra aktivistenes egne forutsetninger.

Bare et fåtall grupper har nå betalt medlemskontingent for høsten. Til Distriktskonferansene i februar skal de Distriktsansvarlige ha oversikt over medlemstallet i gruppene. Status over antall medlemmer må derfor gjøres opp nå.

Første fase i økonomikampanjen må derfor være at medlemskontingent for høsthalvåret innbetales for Distriktskonferansene (på postgiro 20 29 81, LS) Medlemskontingenten er kr. 5.-. Gruppen beholder kr. 2,- sjøl og sender inn kr. 3,-. Merk talongen "Medl. Kont) For tida har vi svært få igjen av (de gule) medlemskortene. Det vil bli trykt opp nye, men disse vil

ikke være hos gruppene for Distriktskonferansene. Men dette må ikke bli noen hindring for innkreving av medlemskontingent for høsthalvåret. Når det gjelder folk som blir knytta til FNL-gruppa (f. eks. på studiesirkler) i januar-februar kan disse fritas for kontingent (naturligvis) for høsthalvåret. Nye medlemskort for vårhalvåret blir tilsendt grupper/kon-

NÅR ØKONOMIEN ER DÅRLIG...

takter etter hvor mange FNL i Norge de får tilsendt.

Støttemedlemsskapsordninga har ikke fått den helt store susen over seg. Mange har vært pessimister og ment at kr. 30,- er for mye å betale. Vi vil likevel holde fast ved ordninga fordi vi tror det er aktivistenes motivering og vilje til å kjempe for politikken vår som er kjerna i problemet. Støttemedlemskap er nettopp ei utmerket sak for å knytte arbeidende mennesker til fronten - folk som støtter vår politikk, men som kanskje ikke har tid og overskudd til å delta aktivt. Vi må bli dristigere til å verve støttemedlemmer - det styrker gruppas, Landsstyrets og For Vietnams økonomi på samme tid. (i motsetning til medl. kont. skal støttemedl. kontingenten innbetales omgående av hensyn til abonnentet på For Vietnam. (Kr. 20,- til pg. 20 83 13)

Vi har streket opp de generelle linjene for en økonomikampanje, som skal gjelde samtlige grupper og kontakter. Men det almenne faller ikke alltid sammen med særegne (lokale) forhold. De fire metodene for styrking av økonomien må tillempes ut fra gruppas forutsetninger.

2. SANERING AV GAMMEL GJELD.

Endel grupper, da spesielt i de større byene sitter med stor gjeld til Landsstyret. Dette er gjeld som har hopet seg opp fra flere år tilbake, og det er rimelig at endel av slik gammel "papirgjeld" blir nedskrevet. Men det er ikke rimelig at all gammel gjeld blir avskrevet uten videre - ganske enkelt fordi SOLKOM sitter med en betraktelig gjeld til trykkeriet, som nå har bedt om faste månedlige nedbetalinger av denne gjelda. Dette kan ikke Solkom klare uten at de gruppene som sitter med den virkelig store gjelda tar et tak med oss.

Denne sida ved økonomikampanjen, sanering av gammel gjeld, må tas opp individuelt med de enkelte gruppene det dreier seg om. Vi må komme fram til en avdragsordning, med månedlige innbetalinger, slik at når en viss del av den gamle gjelda er nedbetalt, slås en strek over resten. De månedlige avdragene må baseres på for det første, hvor stor gjelda er, for det andre, Hvilken kapasitet gruppa har. Denne sida ved økonomikampanjen vil bli fulgt opp overfor gruppene som sitter med større gjeldsposter. Målet er raskest mulig å få sanert all gammel gjeld, og sluttstrek for denne saneringa vil bli satt når Landsstyret er befrikket for gamle gjeldsposter. (Trykkeri, papir og kontormateriell osv.)

DE VIKTIGSTE PUNKTENE I ØKONOMIKAMPANJEN:

1. Kasserer i alle grupper - ansvarlighet i økonomien.
2. Kontinuerlig innsamling ved alle interne og eksterne møter.
3. Søk andre organisasjoner om bevilgninger.
4. Få et fast grep om medlemskapsordninga.
5. Sanering av gammel gjeld.

De fire første metodene for styrking av økonomien har som siktemål å komme fram til en slik økonomisk og organisatorisk situasjon i gruppene, at det blir mulig å betale alt materiell omgående (slik at oppkravssendinger blir innløst og slik at gjelda til For Vietnam ikke fortsetter å øke.

FRAM FOR EN STERK ØKONOMI I FRONTEN

12. november holdt Nixon en pressekonferanse. Her avslørte han seg fortsatt som den aggressive part i krigen; han truet med økt bombing av DRV og han sier at han vil ha en reststyrke i Sør-Vietnam så lenge men ikke er kommet fram til en forhandlingsløsning i Paris.

"Le Monde" og "Herald Tribune" sier at dette ikke er noe nytt, Nixons prat om tilbaketrekning er et taktisk spill for å lure verdensopinionen.

I Tromsø laga FNL-gruppa en lokal løpeseddel om dette som vi delte ut i byen. Samtidig hadde vi en stand som tok opp det samme.

Denne pressekonferansen har fått liten spalteplass i lokalpressa. Vi mente at det var viktig at pressekonferansen blei kjent blant folk i byen. Den viser jo klart hvilken "fredspolitik" Nixon og Co fører.

FNL-gruppene skal drive et kontinuerlig arbeid. Da er det viktig at vi reagerer over slike ting som dette og kjører det ut. Hvis vi aldri fornyer oss eller utvikler politikken, er vi ikke lenger den drivkrafta vi skal være. Politikk i alt vi gjør er viktig.

Etter V-uka var humøret elendig i FNL-gruppa i Tromsø. Uka var et nederlag og tok motet fra folk. Da var det særlig viktig at vi markerte oss igjen og ga våre egne folk nytt mot. Denne lille aksjonen mot Nixon hjalp oss tross alt en hel del.

SEIER FOR FNL.

STÖTT PRRs 7PUNKTSFORSLAG FOR FRED.

ANTI-IMP HILSEN
TROMSÖ FNL

STÖTT FNL!

Spørsmål til brev 2.

Denne framstillinga av situasjonen er laga i samarbeid med aktivister i Bergen. Gjenspeiler de gode og dårlige sidene i fronten seg i din gruppe?

Hvilke muligheter har gruppa gitt andre (enkeltpersoner, organisasjoner) til å vise at de støtter opp om kravet USA ut av Indo-Kina?

Hvilke nye kontakter, grupper og organisasjoner kan gruppa knytte til seg ved $\frac{1}{2}$ million aksjonen?

Hvordan kan gruppa best lansere og følge opp aksjonen, slik at den framstår som et eksempel for andre og bli ei drivkraft i solidaritetsarbeidet?

Hvilke feil må gruppa rydde opp i hos seg sjöl for å gjøre en vellykket aksjon?

Et eksempel: Har ledelsen i gruppa sørget for at alle har gjennomgått studiesirkelen?

(andre feil demokratiet mangler, dårlige medlemsmøter, svak økonomi, uregelmessige aksjoner, slapphet i utadretta arbeid osv.) Les rapporten fra Tromsø om hvordan de bedra arbeidet etter ei dårlig Vietnamuke.

LANDSSTYREMÖTET.

Helgen 4-5 desember avholdt Solkom landsstyremöte i Oslo. Landsstyret er sammensatt av medlemmene i Solkoms daglige ledelse, Arbeidsutvalget (AU), og de distriktsansvarlige, DA'ene, er frontens ledelse. Frontens ledende organ itida mellom landsmötene. Landsstyret mötes 4 ganger i året. Foruten AU mötte denne gangen alle de distriktsansvarlige unnatt Buskerud/Telemark og Östfold/Akershus.

Sammenlignet med forrige Landsstyremöte satt nå DAene inne med mye større erfaring og kunne oppsummere erfaringene i motsetning til sist da DAene var helt nye og bare planer for arbeidet uten egenlig erfaring å bygge på. Diskusjonene på DAenes framtidige arbeid og planlegginga av hele frontens videre politikk gikk derfor mye medre. Den politiske diskusjonen var svært god på landsmötet og det hele har konkret munna ut i det studieopplegget som nå er ferdig.